

Første Næstformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Viborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hedegaard: Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at det vel maatte være min Mening, at Smørordningen skulde gøres op pr. 1. September, men Ministeren maa dog være vidende om, at den 18. August, altsaa for faa Dage siden, var man naaet saa vidt med Smørordningen, at Producenterne havde faaet 5,50 Kr. som Gennemsnitspris for hele Aaret. Man gik derfor op til at udbetale 5,50 Kr. fra den 18. eller man gik over fra den lave Sommerpris paa 4,78 Kr. til 5,50 Kr., fordi den lave Sommerpris og den høje Vinterpris da havde kollideret med hinanden paa en saadan Maade, at man kunde gaa op til en Gennemsnitspris som fastsat i Loven. Naar den højtærede Indenrigsminister endvidere siger, at vel glæder jeg mig over, at vi faar fri Eksport, men jeg vil have, at Staten skal betale, hvis der bliver Tab derved, saa er det jo slet ikke det, jeg har udtalt. Den højtærede Minister sagde, at jeg stillede Sagen paa Hovedet, men det forekommer mig, at den højtærede Indenrigsminister fuldkommen stiller mine Udtalelser paa Hovedet, idet jeg slet ikke har udtalt mig paa den Maade. Det er jo ikke fri Eksport, naar Staten bestemmer Maksimalprisen og siger som saa: gaar Prisen derover, tager vi det ind i Statskassen, men gaar den under denne Maksimalpris, om man saa kan sige, saa gaar denne ned samtidig. Men vi fra Landbrugets og Mejeriets Side vil gerne overtage alt Ansvar for Smørret og fra 1. September have fri Eksport og tage Chancerne paa Verdensmarkedet med Gevinst og Tab, som det kan blive. Det er der ikke noget i Vejen for.

Indenrigsministeren (Rode): Det er jo det, jeg fremstillede, at det ærede Medlem ønskede Smørordningen opgjort pr. 1. September, idet han forudsætter, at denne Opgørelse rimeligvis vil blive gunstig for Producenterne, idet han forventer en Overpris i Maanederne Oktober—November, som vil betyde, at Producenterne for denne vil kunne faa en saadan Overpris fuldt ud. Det ærede Medlem vil altsaa frigøre sig fra de Følger af Smørordningen, som vi gik ind i, da vi vedtog Loven. I den hidtilværende Periode har vi tilsikret Producenterne paa Hjemmemarkedet en bestemt Pris under Forudsætning af, at en Opgørelse vedrørende Eksporten fandt Sted

senere. Det forekommer mig ret utænkeligt, at nogen skulde træde ind for, at man saa skulde afbryde denne paa et Tidspunkt, hvor Smørreksportfolkene selv forudsætter stigende Priser under Paaberaabelse af, at det muligvis kan blive lavere. Men det ærede Medlem har selv erklæret, at han ikke ønsker Spørgsmaalet rejst under denne Lovs Behandling, og dermed staar det ogsaa nu fast, at det er Smørloven af 1. November 1918 og Opgørelsen dér, der gælder, paa samme Maade som Rigsdagen har vedtaget dette, da den gik over fra fuld Rationering til Rabatmærker.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af eneste Behandling af: Indstilling fra Rigsdagens Udvalg til Afvikling af de overordentlige Foranstaltninger, jfr. Lov Nr. 223 af 11. April 1919, angaaende Spørgsmaalet om Godkendelse af Indenrigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 44 af 31. Juli d. A. vedrørende Priserne paa dansk Hvede og paa dansk Hvedemel.

Forhandlingen genoptoges.

N. Frederiksen: Som det fremgaar af den Indstilling, der forelaa fra Rigsdagens Udvalg til Afvikling af de overordentlige Foranstaltninger, har et Flertal indtillet til Rigsdagen at godkende Bekendtgørelsen af 31. Juli dette Aar angaaende Priserne paa dansk Hvede og dansk Hvedemel. Flertallet har ment, at Sagen, som den forelaa, selv om Grunden til, at Bekendtgørelsen er udstedt, er en Henvendelse fra Ernæringsraadet Administration og ikke en Indstilling fra det samlede Ernæringsraad, og Sagen heller ikke har været forelagt for den overordentlige Kommission, dog har været tilstrækkelig belyst til, at vi kunde indstille, at Bekendtgørelsen godkendes. Vi forstod, at Sagens Realitet var den, at som Forholdene udviklede sig, var det nødvendigt at handle hurtigt, og naar Ernæringsraadet Administration meddelte Indenrigsministeriet, at der er Fare for, at Statens Beholdninger af billige Varer opkøbes i Spekulationsøjemed, og der ligger en Mulighed for, at private